

Ca să poți vorbi cu „Păstorul” sufletelor dintre Dunăre și Marea cea Mare, din capul locului recunoaștem că nu a fost cel mai ușor lucru de dobândit! Și, nu o spunem, sau scriem... cum vreți a interpreta, cu răutate, sau pizmă! Cătuși de puțin, dar misiunea de Arhiepiscop nu începe cu oră anumită, dar mai ales se termină la o anumită oră. Ea este una permanentă și presupune multe renunțări, multe promisiuni aparente neonorate, totul pentru a fi în mijlocul celor cărora le datorezi nu numai „cuvântul”, dar mai ales prezența fizică, acolo, în mijlocul turmei de credincioși. Dar credem noi că... a meritat această „pândă” ! De ce? Simplu: cei 25 de ani, de Arhierie, dintre care 18 în mirificul și neuitatul tărâm de la Pontus Euxinus!

ARICIUC CORVIN BOGDAN

Haideți să fim dreți cu propriile noastre conștiințe și să admitem faptul că, nu-i ușor lucru să mai poți conduce azi, foarte mult timp destinele unei obște de credincioși, ortodocși. Cu toate acestea, „Arhiepiscopul” de care vom face vorbire, în rândurile de mai jos, este de departe unul dintre cei mai cunoscuți ierarhi români în viață: IPS Teodosie Petrescu, sau Tomitanul (după denumirea teologică a titlului de ierarh).

Autorul rândurilor de față l-a cunoscut pe IPS Sa, când acesta era la București, doar simplu asistent universitar în cadrul Institutului Teologic „Justinian Patriarhul”. Apoi la mănăstirea Antim am avut bucuria de a fi prezentat proaspătului episcop vicar, de către un mare profesor pe care Teologia Românească l-a avut: profesorul de misionarism, Petre David. Înainte de a da drumul interviului nostru care cu siguranță că veți vedea că pune și întrebări mai puțin comode IPS Sale, mai jos vom prezenta, câteva borne din CV-ul înaltului Ierarh al BOR.

Teodosie Petrescu, pe numele său de mirean Macedon Petrescu, este născut pe 12.12.1955, în comuna Gheorgheni, Județul Suceava. Devine un înalt cleric român ortodox, membru al Sfântului Sinod al BOR, din anul 1994, iar din 2001 este ales ca întâistător al Arhiepiscopiei Tomisului.

„25 de ani de Arhierie, dintre care 18 la Tomis înseamnă lucrarea de veghe permanentă pentru sufletele credincioșilor pe care o fac cu mare dragoste în Hristos Domnul”

Între 1962-1970 a urmat școala generală în localitatea Dorna Arini, după care s-a înscris la Seminarul Teologic al Mănăstirii Neamț. Între anii 1976-1980 a urmat cursurile Facultății de Teologie din București.

În noiembrie 1982, după ce a cântat în corul studenților, a fost încadrat cântăreț bisericesc la paraclisul patriarhal Antim. La 1 octombrie 1986 a fost titularizat prin concurs pe postul de asistent universitar la Facultatea de Teologie din București, secția Practică. În anul 1977 a fost închinoviat ca frate la schitul Crasna, din județul Prahova. În data de 6 decembrie 1990 a fost tuns în monahism la același schit, ocazie cu care a primit numele de Teodosie.

La 24 februarie 1991 a fost hirotonit ieromonah, având ca sarcină activitatea de asistență religioasă și misiune caritabilă la spitale, azile și casele de copii din București. Între 1992-1993 a beneficiat de o bursă de studii la Universitatea din Birmingham.

În ședința din 22 martie 1994 a Sfântului Sinod a fost ridicat la treapta arhieriei, cu acordarea prealabilă a rangului de arhimandrit și a aprobat alegerea în funcția de episcop-vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor, cu titulatura de Snagoveanul. Hirotonia în arhierie s-a săvârșit în ziua de 3 aprilie 1994.

Independența prin cultură

La începutul anului 2001, după pensionarea arhiepiscopului Lucian Florea (decedat în 2004), patriarhul Teoctist a convocat la București, pentru ziua de 21 februarie, Colegiul Electoral Bisericesc, în vederea alegerii unui nou arhiepiscop. În urma votului membrilor Consiliului Electoral Bisericesc a fost ales Teodosie Petrescu pentru scaunul arhiepiscopal de la Tomis. Întronizarea a avut loc în Duminica Floriilor, 8 aprilie 2001, la Catedrala Arhiepiscopală din Constanța.

În data de 17 septembrie 2002 a fost ales decan al Facultății de Teologie Ortodoxă din Constanța. Cu binecuvântarea patriarhului Teoctist a prezidat examenele de capacitate preotească, examenele de definitivare și promovare, la care a susținut prelegeri între anii 1994-2000. În anii respectivi s-a implicat în înființarea și organizarea unei școli de cântăreți bisericești la Seminarul Teologic București și a patru noi Seminarii Teologice, respectiv cele de la mănăstirile Căldărușani, Cernica, Pasărea precum și cel de la Giurgiu.

Ca și episcop vicar a participat la circa 50 de întruniri cu organizațiile de tineret, iar la multe dintre ele a ținut și cuvânt de învățătură. A participat cu slujbe și cuvinte de învățătură la peste 100 ceremonii de depunere a jurământului la M.A.N. și M.I., respectiv în unitățile de Poliție, Jandarmerie și Pompieri.

Situația numerică a unităților bisericești a crescut după venirea sa la Constanța, ajungând la 417 unități din care 9 protoierii, 297 parohii, 93 filiale, 16 mănăstiri, 2 schituri. Locașurile de cult în unitățile bugetare sunt în număr de 16: 5 în armată, 2 în penitenciar, 1 în Ministerul de Interne, 4 în spitale, 2 în unități de învățământ, 1 în azile.

Ce este mai greu, pentru dvs sa fiti: „păstor de suflete”, sau doar simplu credincios?

IPS Teodosie: Nu cred că se poate vorbi despre greu sau ușor. Fiecare om are de împlinit lucrarea pe care i-o dă Dumnezeu. Orice păstor de suflete este mai întâi un credincios între ceilalți creștini. A fi chemat la slujirea de a fi păstor de suflete este o alegere din partea lui Dumnezeu, cum ne lămurește Sf. Ap. Pavel: „Și nimeni nu-și ia singur cinstea aceasta, ci dacă este chemat de Dumnezeu” (Evrei 5, 4).

Tot Dumnezeu este și Cel care dă omului puterea de a împlini cele peste care este pus. Așadar, lucrarea mea este aceea de a păstori sufletele credincioșilor și de a urma modelului Mântuitorului Hristos. În calitate de păstor de suflete la Tomis misiunea mea este deosebită, pornind de la faptul că aici, primul care a predicat a fost chiar Sfântul Apostol Andrei, iar valoarea predicii de azi trebuie să lucreze ceea ce Apostolul cel dintâi chemat a început și au continuat înaintașii mei. Așadar, pentru mine, a fi păstor de suflete este o mare bucurie și în același timp cea mai mare responsabilitate, întrucât dobândirea mântuirii celor păstoriți este scopul principal al slujirii mele. ă

Cum l-ati caracteriza în doar cateva cuvinte pe vrednicul de pomenire patriarh Teoctist Arăpașu?

IPS Teodosie: Vrednicul de pomenire Patriarhul Teoctist a fost un slujitor ales de Dumnezeu și înzestrat cu abilitățile necesare pentru a putea conduce Biserica din România în vremuri vitrege. Fiind ales Patriarh al Bisericii ortodoxe Române în anul 1986, el își duce la îndeplinirea misiunea dată de Dumnezeu, până în anul 2007 când pleacă la cele veșnice. Din multele calități de care a dat dovadă permanent, trebuie subliniat tactul pastoral, înțelepciunea și echilibrul, dobândite prin multa chibzuire, atât prin studii, dar mai ales prin grija cu care și-a împodobit sufletul, luând aminte la dascălii pe care i-a avut și la ierarhii înaintași, care luminau și cucereau pe ucenicii lor și pe creștini, în general. Era un vizionar. Privind viitorul Bisericii și al neamului ne spunea:” Tot ce am întreprins și am realizat, întâi am visat.”

Avea o distincție, prin aceea că vorbea în același ritm, așezat, fără să ridice tonul, chiar dacă dojenea pe cel ce greșise. Avea și un umor înnăscut, plin de farmec, îmbrățișând sufletește pe toți slujitorii, ucenicii și fii săi duhovnicești.

De ce, după București, ați ales Constanța?

IPS Teodosie: Nu am ales eu, ci Dumnezeu m-a ales și m-a chemat aici, prin propunerea vrednicului arhipăstor, Patriarhul Teoctist și prin alegerea de către Sf. Sinod al Bisericii. Eu doar am răspuns chemării de a fi arhipăstorul celor de aici, dintre Dunăre și Mare, un ținut binecuvântat de pașii celui întâi chemat de Mântuitorul la ucenicie, Sf. Ap. Andrei.

De ce credeți că ați fost „hăituit” atâta, de la numirea în scara ierarhică, de la Tomis, și ne referim la colaborarea cu securitatea, în primul rând, dar și la alte episoade, mai puțin plăcute din activitatea dvs? Le vedeti ca pe niște încercări ale sortii, sau doar ca, simple atacuri din partea „dușmanilor”?

IPS Teodosie: Referitor la colaborarea cu Securitatea cred că este mai mult vorba de a face senzație sau de a acuza un ierarh al Bisericii, cel puțin în cazul meu. Presa s-a grăbit să arunce titluri și nume de cod, dar nu a mai avut răbdarea să citească cele două adeverințe eliberate legal de CNSAS, în care se scrie negru pe alb că nu am colaborat cu Securitatea. Mulți au răstălmăcit ceea ce se vede în declarația pe care o am în așa-zisul dosar de Securitate. Acolo nu am făcut decât să declar ceea ce legea prevede și la acest moment: să colaborez în problemele de interes major ale Statului, adică să informez organele abilitate dacă aflu de amenințări la adresa securității naționale. Este prevedere legală existentă și astăzi în legea Securității Naționale a României, care se aplică oricărui cetățean. Acolo scrie „Cetățenii români, ca expresie a fidelității lor față de țara, au îndatorirea morală de a

contribui la realizarea securității naționale”. E un lucru rău că am scris că voi respecta legea de atunci și de acum, pe care, de altfel, toți trebuie să o respectăm?

Cât despre faptul că am scris că nu voi divulga nimic, este tot o prevedere legală și astăzi. Legea spune iarăși că: „Activitatea de informații pentru realizarea securității naționale are caracter secret de stat”, prin urmare declarăm că voi respecta confidențialitatea eventualelor informații privind amenințările. Astăzi, ca și atunci, este chiar interzis să divulgi așa ceva: „Nici o persoană nu are dreptul să facă cunoscute activități secrete privind securitatea națională, prevalându-și de accesul neîngrădit la informații, de dreptul la difuzarea acestora și de libertatea de exprimare a opiniilor. Divulgarea, prin orice mijloace, de date și informații secrete care pot aduce prejudicii intereselor securității naționale, indiferent de modul în care au fost obținute, este interzisă și atrage, potrivit legii, răspunderea celor vinovați.” Sunt vinovat că respect Legea?

Dosarul, după cum se știe deja, nu conține nici o declarație despre cineva. Și nici în alte dosare nu s-au găsit declarații date de mine. Dumnezeu mi-e martor că nu am turnat la Securitate.

În privința celorlalte episoade amintite de dvs., le consider încercări pe care Dumnezeu le îngăduie, spre trezvie și îmbărbătare, în mărturisirea cu fapta a unicului Adevăr: trebuie să-l iubim pe Dumnezeu și pe aproapele ca pe noi înșine. Iar, din această misiune de mărturisire nu pot lipsi ispitele, căci fără ispite nu am avea răsplata cea bună.

Ce mesaj ați transmite prin intermediul revistei noastre, tuturor credincioșilor ortodocși, dar luând în considerare și cei 25 de ani de arhierie, pe care i-ați prăznuit anul acesta?

IPS Teodosie: 25 de ani de Arhierie, dintre care 18 la Tomis înseamnă lucrarea de veghe permanentă pentru sufletele credincioșilor pe care o fac cu mare dragoste în Hristos Domnul. Sunt mereu atent la porunca Evangheliei de a păstori Biserica pe care Hristos, Mântuitorul lumii, a câștigat-o prin sângele Său și această poruncă presupune o continuă stare de priveghere pentru toți cei ce mi-au fost încredințați, ca prin efort comun să dobândim Împărăția cerurilor. Mesajul meu pentru toți este acela de a rămâne în iubirea lui Hristos revărsată peste toți prin lucrarea văzută a Bisericii, de a lua parte la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie în cadrul căreia omul se poate împărtăși în mod real din Însuși Trupul și Sângele lui Hristos, Dumnezeu adevărat și om deplin. |